

četa ital. ali zaveznih vojakov sprijela se z malo četico abesinskih vojakov ter bojda tej ubila 1 častnika pa 1 vojaka. Kaj pa, če sta častnik pa vojak le bila lena zajca? Vse kaže, da je Italija sita Masave, toda poti ne najde, da pride sopet na lehkem iz nje. — V Beirutu je nastala resna rabuka med kršč. in moham. ljudstvom.

Za poduk in kratek čas.

Štirinajst dni širom sveta.

(Dalje.)

Ogledal sem si tudi nekatera poslopja. Novo narodno česko gledališče je res čudno lep dom, vsak kos ga je umetnost: spoštovanja so vredni mojstri, ki so ga stavili. Sklenem tedaj večer iti v gledališče. Toda, ko bi bil čas tje iti, obsedel sem pri kupici piva, in nisem šel. Marsikateri Slovenec me bode za mračnjaka imel ter me zavoljo tega karal. Nič ne dene! Meni je vest rekla: ne hodi! in vest je treba slušati. To je žalostno, so rekli rajni Šlomšek, če visi vest za dvermi na klinu.

V gledališči igralci poželjivost prodajajo, a gledalci jo kupujejo. Marsikdo je v gledališči svoje oči pasel, a pri tem svojo čednost zapasel. Zlasti mladina gre časih celo opijanjena iz gledališča, in se jej celo noč, in časih celo življenje v glavi vrti, kar je večer videla. Sv. Jeronimu se je celo življenje pred očmi vrtela neka nemarna plesalka, ki jo je v Rimu v svoji mladosti videl.

Tako je dandanes vsako gledališče, niti enega ne izvzamem. Kateri slovenski stariši tedaj imajo kaj možganov v glavi in kaj ljubezni v srci, bodo svojim otrokom gledališče enkrat za vselej prepovedali. Najboljše so še take predstave, pri katerih igralci norce brijejo in burke vganjajo, sevéda, če je šala poštena. Tukaj se človek vsaj nasmeje, pa tudi čednost ne trpi škode.

Moj tovariš je bil menda istih misli, kakor jaz, ker tudi on ni šel v gledališče, ampak mudilo se mu je iti poslušat očete benediktince, kako juternice molijo in pojejo. Kjer so pač peli ali godli, tam je moj tovariš gotovo poleg široko stal, in jih na malo gledal. Bal sem se že za njega, da mu kdo gosli v roke ne potisne, in da jo potem ž njimi pobriše, ali pa z goslami pod pazduho na Štajarsko prikima.

Velikanski so tudi novi česki muzeji. Pa jako prostorni hrami mene nič kaj ne veselijo. Iz velikega hrama se človek težko izseli, ker je daleč do praga; tisti menda dosti laglje umrje, čegar pete tako rekoč ob hišna vrata bunkajo.

Ljudje pravijo, da take velikanske stavbe, ki veliko milijonov požerejo, narod častijo in

ga poslavijo. Nekaj je že na tem! Pa to vendar moram omeniti, da so nekdam ljudje tudi za tega voljo babilonski stolp zidali, da bi se oslavili. A Bogu njih podjetje ni dopalo; zmešal jim je jezike, in morali so delo pustiti in iti po svetu.

Ko bi slavni česki narod pol tistih milijonov, ki jih je vzdal v tako zidovje, potrosil za svoje siromake, bi jih ne hodilo toliko po svetu s trebuhom — in z goslami — za kruhom. In po verni pameti je eden človek več vreden, kakor deset Praških gledališč in sto spomin-skih palač, in sam Bog je prišel na svet iskat človeka, ko se je zgubil, palače pa ni iskal, drugače bi se ne bil v hlevu rodil.

Smešnica 7. Gospod najde buteljo na pol prazno ter jo pokaže hlapcu: „Jirga“, mu reče, „kaj pa pomeni to, da je že sopet butelja na pol prazna? Poštenjak se ne uda taki skušnjavi!“ „Gospod“, odgovori Jirga, „to se ležje izveče, kakor pa izvrši“. — „Ali si jo tedaj ti izpil? Zakaj pa ne poveš koj tega, kakor se spodobi, pošteno?“ — „Gospod“, odmaje sedaj hlapec, „to se pač ležje izvrši, kakor pa izreče“.

Razne stvari.

(Verska šola.) Naše bralce opomenimo na to, da se jim daje v teh dneh prilika, naj se izrečejo za versko šolo. Predlog take postave leži v drž. zboru in v tem je naša dolžnost, da se izrečemo, ali smo za njo, ali ne. To pa storimo, ako se podpišemo pod prošnjo, ki se nahaja sedaj pri nas v vsaki občini in tudi v vsaki župniji. Če se podpišemo pod le-to prošnjo, ne izrečemo že zato, da čemo do pike tako postaviti, kakor jo predlaga knez Liechtenstein in tovariši, ampak s tem izpovem samo to, da čemo postaviti, vsled katere dobi kršč. nauk in vzgoja večjo veljavo v ljudskih šolah, kakor jo ima doslej. Z njim pa mora tudi slov. materni jezik stopiti v ljudskih šolah naprej.

(Cesarjev dar.) Nj. veličanstvo, svitli cesar je daroval za občino Črno na Koroškem 500 glđ. V le-tej občini je bilo lani veliko škode vsled povodnji.

(Kat. polit. društvo v Slatini) ima v nedeljo, dne 19. svečana, ob 3. popoldan v gostilni g. Franca Ogrizeka, trgoveca pri sv. Križu, svoj letni javni občini zbor. Dnevni red: Poročanje blagajnika o denarstvenih zadevah. Govor g. Debeljaka o sadjereji. Prosti nasveti. Volitva novega odbora. Odborniki in udje so uljudno povabljeni, zborovanja se mnogobrojno udeležiti.

Odbor.

(V a b i l o.) Podpisano ravnateljstvo uljudno vabi p. n. gospode ude posojilnice v Mariboru k rednemu občnemu zboru na dan 19. februva-

rija 1888 popoldan ob dveh v posojilnično pisarno. Dnevni red: a) poročilo nadzornišva o letnem računu; b) sklepanje o porabi čistega dobička; c) volitev ravnatelja in dveh členov ravnateljstva; d) razni predlogi. Odbor.

(Posojilnica v Makolah) ima v četrtek dne 1. marca t. l. popoldne ob 3. v svoji navadni pisarnici redni občni zbor s tem-le dnevnim redom: 1. poročilo načelnika; 2. poročilo pregledovalca računov; 3. potrjenje računov za l. 1887; 4. razdelitev čistega dobička; 5. volitev načelnikstva in nadzornikstva; 6. nasveti in predlogi. Vsi združniki so prijazno povabljani.

(Hranilnica.) Občinska hranilnica v Mariboru zatrjuje številko za številko v svojem glasilu, da ne mara Slovencev ter jim ne dovoli posojila, ako stoji le slov. beseda v njih pismih. To je breca slov. ljudstvu in le dosledno dela slov. ljudstvo, če ji to breco povrne ter ji poslej nihče več ne pride s kako prošnjo. Kdor potrebuje posojila in zasluži zaupanje, tak dobi brez vsake overe in po ceni denarja pri slov. posojilnici v Mariboru. Nezanosljivim ljudem pa bodi tudi poslej prosta pot — v obč. hranilnico.

(Občni zbor.) Posojilnica v Celji ima svoj redni občni zbor dne 20. februarja, t. j. v ponedeljek ob enih popoldne v dvorani Narodne čitalnice s tem-le dnevnim redom: 1. Poročilo o računu in bilanci za leto 1887; 2. razdeljenje čistega dobička; 3. volitev načelstva in nadzornikstva in 4. razni predlogi.

(Podpisi.) Občina Jelovec, sv. Ana, Dešno, Stopno, Pečke — vse občine v Makolski župniji so podpisale prošnjo za versko šolo. Ni dvoma, da bodo to storile tudi občine drugih župnij.

(Starosta.) Zadnji torek je umrl v bolnišnici v Mariboru g. Val. Gašperšič, profesor novjših jezikov. Ob takem poučevanju je živel revno, toda nikomur ni hodil v nadlego. Kacih 40 let je živel v Mariboru, videl si ga lahko den na den in v vsacem vremenu velicih stopinj in z visoko pinjo na glavi meriti ulice mesta. Dijaki smo mu za to le rekli, da hodi „megel premikat“.

(Osepnice.) M. Pislak, učenec v 6. razredu na c. kr. višji gimnaziji v Ljubljani je uni den umrl doma, v Doklecah pri Črni gori, vsled „črnih osepnice“. Ranjci mladenič je bil marljiv učenec in je žalost njegovih starišev tem večja, ker jim ga je taka bolezen pobrala.

(Slovstvo.) Jos. Stritarjevih zbranih spisov je izšlo doslej že 34 zvezkov, vsak velja po 25 kr. in se dobi še pri gg. Bambergu in Kleinmeyerji v Ljubljani.

(Neprevidnost) V 5. števil. „Sl. Gosp.“ smo rekli, da se je A. Gomilšak pri sv. Lovrencu v slov. gor. po neprevidnosti vstrelil.

Sedaj poizvemo, da se ni sam, ampak da ga je njegov prijatelj vstrelil. Naj pa je tudi to bilo, resnica je, da je neprevidnost bila mladeniču kriva smrti. Prijatelj pa ranjci ni bil puški.

Litičs uredništva: G. J. R. pri sv. Vidu: Vselej radi in biž, ko mogoče, toda kaj čemo, kekar nam zmanjka prostora? — G. J. O. v L.: Za dnec ža prepozno! G. F. S. na G.: Se vé, da radi, toda žal, da nam nihče skorej in od nikoder ne pošilja kratkih, domačih novic. Pobiramo jih torej le bolj iz nasprotnih časnikov, le-ti pa pač niso za to, da se človek zanese na-nje.

Loterijske številke:

V Trstu 11. februarja 1888: 24, 30, 51, 22, 34
V Lincu „ „ 53, 23, 14, 62, 45

Na znanje!

1. S početkom leta 1888 znižala je „Posojilnica v Makolah“ obresti za posojila od 7% na 6%.

2. Za hranilne vloge plačujejo se obresti, kakor doslej, po 5%.

3. Dolžnikom se ostro naroča, da morajo pri vsakem obroku poleg obresti še tudi dolžne glavnice (dolgá) najmanj 5% nazaj plačati.

4. Uraduje se edino le ob uradnih dnevih, to je, vsak četrtek od 8.—12. dopoldne. Kar dar pride na četrtek praznik, vrši se vselej prejšnji dan (sredo) uradovanje. Ob drugih dnevih se celó nič ne opravi.

Posojilnica v Makolah,
koncec decembra 1887.

1—3

Načelnikstvo.

Nov harmonij

prodamo. Kdo? To pové upravništvo „Slov. Gospodarja“.

2—3

Mlad človek

z dežele, zdrav, krepek 27 let star, neoženjen, dobro izurjen v pisavi in branji slovenskega in nemškega jezika, izurjen tudi v gospodarskem in sadjarskem oziru, želi stopiti v službo za pomočnika pri kakem grajščinskem oskrbnikstvu, (ako treba vložiti tudi kavejjo) ali pa za pisarja pri kakem slov. narodnem advokatu. Ponudbe naj se pošiljajo urednikstvu „Slov. Gospodarja“.

2—3

Krma

konjska in živinska na prodaj. Kje? se zvé pri upravnikstvu „Slov. Gosp.“

J. C. Juvančič,

posestnik vinogradov na Bizeljskem, vinotržec v Ljubljani priporoča Istrijska in Dalmatinska črna vina, po 18 do 24 kr. in garantira za naravno barvo in vrsto. Za mešanje s kislim vinom in barvanje posebno ugaja.

☞ Pokušnje nad 56 litrov po povzetju. ☞ 10-10